7. Přehled rozdělení

I. Diskrétní rozdělení

1. Rovnoměrné rozdělení.

Náhodná veličina X má diskrétní rovnoměrné rozdělení, jestliže nabývá hodnot z množiny $\{0,1,\ldots,M-1\}$ s pravděpodobnostmi $P(X=k)=p(k)=\frac{1}{M}$.

Je pak
$$E(X) = \frac{1}{2}(M-1)$$
 a $D(X) = \frac{1}{12}(M^2-1)$.

2. Alternativní rozdělení.

Náhodná veličina X má alternativní rozdělení, jestliže nabývá hodnot $\{0,1\}$ s pravděpodobnostmi $P(X=0)=1-p,\ P(X)=1=p,\ 0< p<1.$

Je pak
$$E(X) = p$$
 a $D(X) = p(1-p)$.

3. Binomické rozděleníBi(n, p).

Náhodná veličina X má binomické rozdělení, jestliže nabývá hodnot z množiny $\{0,1,2,\ldots,n\}$ s pravděpodobnostmi

$$P(X = k) = p(k) = \binom{n}{k} p^k (1 - p)^{n-k}, \ 0 \le k \le n.$$

Je pak
$$E(X) = np$$
 a $D(X) = np(1 - p)$.

4. Geometrické rozdělení.

Náhodná veličina X má geometrické rozdělení, jestliže nabývá hodnot z množiny $\{1, 2, 3, \ldots\}$ s pravděpodobnostmi $P(X = k) = p(k) = p(1 - p)^{k-1}, \ k \in \mathbb{N}, \ 0$

Je pak
$$E(X) = \frac{1}{n}$$
 a $D(X) = \frac{1}{n}(\frac{1}{n} - 1)$.

5. Poissonovo rozdělení $Po(\lambda), \ \lambda > 0.$

Náhodná veličina X má Poissonovo rozdělení, jestliže nabývá hodnot z množiny $\{0,1,2,\ldots,\}$ s pravděpodobnostmi $P(X=k)=p(k)=\mathrm{e}^{-\lambda}\frac{\lambda^k}{k!},\ k\geq 0.$

Je pak $E(X)=D(X)=\lambda$. Pro $n\geq 30$ a $p\leq 0,1$ lze nahradit binomické rozdělení Bi(n,p) rozdělením Poissonovým Po(np).

5. Hypergeometrické rozdělení s parametry (N, M, n).

Náhodná veličina X má hypergeometrické rozdělení, jestliže se řídí tímto schematem. Máme N prvků a z nich má M, $0 \le M \le N$ sledovanou vlastnost. Náhodně z nich vybereme n, $0 \le n \le N$ prvků. Náhodná veličina X je rovna počtu prvků sledované vlastnosti ve výběru. X nabývá hodnot z množiny $\{0, 1, 2, \ldots, min\{n, M\}\}$ s pravděpodobnostmi

$$P(X = k) = p(k) = \frac{\binom{M}{k} \binom{N - M}{n - k}}{\binom{N}{n}}, \ 0 \le k \le n.$$

Je pak
$$E(X) = n \frac{M}{N}$$
 a $D(X) = n \frac{M}{N} \left(1 - \frac{M}{N}\right) \frac{N-n}{N-1}$.

II. Spojitá rozdělení

6. Rovnoměrné rozdělení v intervalu (a, b).

Náhodná veličina X má rovnoměrné rozdělení, jestliže nabývá hodnot z intervalu (a,b), tak, že každá hodnota je stejně pravděpodobná. Rovnoměrné rozdělení se velice často zadává pomocí střední hodnoty, t.j. středu $\mu = \frac{1}{2}(a+b)$ intervalu (a,b) a polovinou jeho délky $h = \frac{1}{2}(b-a)$. Rozdělení je pak rovnoměrné v intervalu $(\mu-h,\mu+h), \ \mu \in \mathbf{R}$ a h>0. Hustota náhodné veličiny je tudíž konstantní v intervalu $(a,b) = (\mu-h,\mu+h)$, tedy

$$f(x) = \left\langle \begin{array}{cc} \frac{1}{b-a}, & a < x < b, \\ 0, & x \notin (a,b). \end{array} \right. \qquad f(x) = \left\langle \begin{array}{cc} \frac{1}{2h}, & \mu - h < x < \mu + h, \\ 0, & x \notin (\mu - h, \mu + h). \end{array} \right.$$

Je pak $E(X)=\frac{1}{2}(a+b)=\mu$ a $D(X)=\frac{(b-a)^2}{12}=\frac{h^2}{3}$. Distribuční funkce F je lineární funkcí v intervalu (a,b) a je

$$F(x) = \left\langle \begin{array}{cc} 0, & x \le a, \\ \frac{x-a}{b-a}, & a < x < b, \\ 1, & x \ge b. \end{array} \right. \qquad F(x) = \left\langle \begin{array}{cc} 0, & x \le \mu - h, \\ \frac{x-\mu + h}{2h}, & \mu - h < x < \mu + h, \\ 1, & x \ge \mu + h. \end{array} \right.$$

7. Normální rozdělení $N(\mu; \sigma^2)$. Náhodná veličina X má rozdělení, jestliže má hustotu

$$f(x) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}, \ x \in \mathbf{R}.$$

Hustota je symetrická kolem hodnoty μ a tedy je pak $E(X) = \mu$ a $D(X) = \sigma^2$.

Distribuční funkce F je dána vztahem

$$F(x) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{x} e^{-\frac{(t-\mu)^2}{2\sigma^2}} dt, \ x \in \mathbf{R}$$

a nedá se vyjádřit pomocí elementárních funkcí.

8. Normované normální rozdělení N(0;1).

Náhodná veličina U má normální rozdělení s parametry $\mu=0$ a $\sigma^2=1,$ má hustotu

$$\varphi(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{x^2}{2}}, \ x \in \mathbf{R}$$

a distribuční funkci Φ určenou vztahem

$$\Phi(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{x} e^{-\frac{t^2}{2}} dt, \ x \in \mathbf{R}.$$

Pro hustotu a distribuční funkci platí:

$$\varphi(x) = \varphi(-x), \qquad \Phi(-x) = 1 - \Phi(x).$$

Jestliže má náhodná veličina X normální rozdělení $N(\mu; \sigma^2)$, má pak náhodná veličina U,

$$U = \frac{X - \mu}{\sigma} \Leftrightarrow X = \sigma U + \mu,$$

normované normální rozdělení N(0;1). Jestliže si označíme F distribuční funkci náhodné veličiny X, pak platí;

$$F(x) = \Phi\left(\frac{x-\mu}{\sigma}\right) \Leftrightarrow F(\sigma t + \mu) = \phi(t).$$

Je tedy

$$P(a \le X \le b) = F(b) - F(a) = \Phi\left(\frac{b-\mu}{\sigma}\right) - \Phi\left(\frac{a-\mu}{\sigma}\right).$$

9. Exponenciální rozdělení $Exp(A; \delta), \ \delta > 0.$

Náhodná veličina X má hustotu

$$f(x) = \left\langle \begin{array}{cc} 0, & x < A, \\ \frac{1}{\delta} e^{-\frac{x-A}{\delta}}, & x \ge A \end{array} \right.$$

a distribuční funkci

$$F(x) = \left\langle \begin{array}{c} 0, & x < A, \\ 1 - e^{-\frac{x-A}{\delta}}, & x \ge A. \end{array} \right.$$

Tato náhodná veličina nabývá hodnot z intervalu (A, ∞) a je $E(X) = A + \delta$ a $D(X) = \delta^2$. Náhodná veličina $V = \frac{X-A}{\delta}$ má pak rozdělení Exp(0;1) a tedy obecné exponenciální rozdělení snadno převedeme na rozdělení s parametry A=0 a $\delta=1$. Toto rozdělení můžeme považovat za normované exponenciální rozdělení. Jsou-li f, resp g, hustoty a F, resp. G, distribuční funkce náhodné veličiny X, resp. V je

$$f(x) = \frac{1}{\delta}g\left(\frac{x-A}{\delta}\right) \Leftrightarrow \delta f(\delta t + A) = g(t) \text{ a } F(x) = G\left(\frac{x-A}{\delta}\right) \Leftrightarrow F(\delta t + A) = G(t).$$

10. Cauchyovo rozdělení

Náhodná veličina X má hustotu f a distribuční funkci F, kde

$$f(x) = \frac{1}{\pi(1+x^2)}$$
 a $F(x) = \frac{1}{\pi} \left(\frac{\pi}{2} + \arctan x\right), x \in \mathbf{R}.$

Rozdělení je symetrické kolem nuly, je f(x) = f(-x) a F(x) + F(-x) = 1. Náhodná veličina s tímto rozdělením nemá konečnou střední hodnotu a rozptyl.

11. Laplaceovo rozdělení

Náhodná veličina X má hustotu f a distribuční funkci F, kde

$$f(x) = \frac{1}{2} e^{-|x|}$$
 a $F(x) = \begin{cases} \frac{1}{2} e^x, & x \le 0, \\ 1 - \frac{1}{2} e^{-x}, & x \ge 0, \end{cases}$ $x \in \mathbf{R}$.

Rozdělení je symetrické kolem nuly, je f(x) = f(-x) a F(x) + F(-x) = 1. Je dále E(X) = 0 a D(X) = 2.

Jiné číselné charakteristiky

7.1. Definice: Momenty náhodné veličiny Pro náhodnou veličin
uXdefinujeme pro $k\in {\bf N}\ k{-}t\acute{y}$ obecný moment vztahem

$$\mu'_k(X) = \mu'_k = E(X^k)$$

a $k-t\acute{y}$ centrální moment vztahem

$$\mu_k(X) = \mu_k = E([X - E(X)]^k),$$

pokud konečné hodnoty existují.

Poznámka: Je $\mu'_1(X) = E(X), \ \mu_1(X) = 0$ a $\mu_2(X) = D(X)$. Jestliže definujeme $\mu_0 = \mu'_0 = 1$, je podle binomické věty

$$\mu_k = \sum_{i=0}^k \binom{k}{i} (-1)^{k-i} \mu_i' (\mu_1')^{k-i}.$$

7.2. Definice: Koeficienty šikmosti a špičatosti. Pro náhodnou veličinu X definujeme koeficient šikmosti vztahem

$$\alpha(X) = \frac{\mu_3(X)}{\sigma^3(X)}$$

a koeficient špičatosti vztahem

$$\varepsilon(X) = \frac{\mu_4(X)}{\sigma^4(X)} - 3.$$

Poznámka: Tyto koeficienty se používají k podrobnějšímu popisu rozdělení pravděpodobnosti. Pro symetrické rozdělení je koeficient šikmosti $\alpha(X)=0$. Je-li $\alpha(X)>0$, pak je rozdělení vychýlené vpravo, pro $\alpha(X)<0$ je vychýlené vlevo. Pro normální rozdělení je koeficient špičatosti $\varepsilon(X)=0$. Rozdělení, pro které je $\varepsilon(X)>0$ je hustota více koncentrována ke střední hodnotě než normální rozdělení a pro $\varepsilon(X)<0$ je průběh hustoty plošší než je průběh hustoty normálního rozdělení.

Poznámka: Jako další se velice často, zejména ve statistice používají kvantily. Budeme je nejdříve definovat pro specielní případ distribuční funkce, který je v aplikacích nejčastnější.

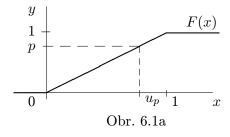
7.3.Definice: Kvantily. Nechť má náhodná veličina spojité rozdělení takové, že je jeho distribuční funkce F spojitá a rostoucí v intervalu (a,b) a F(a+)=0, F(b-)=1, tedy náhodná veličina nabývá hodnot poze z intervalu (a,b). Potom pro číslo p, 0 , definujeme <math>p-kvantil, či 100p%-kvantil, jako hodnotu x_p , pro kterou platí:

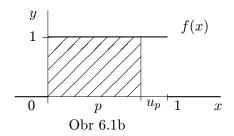
$$P(X \le x_p) = p \Leftrightarrow F(x_p) = p \Leftrightarrow x_p = F^{-1}(p).$$

7.4. Definice: Kvantilová funkce je definována předpisem

$$Q:(0,1)\to \mathbf{R}, \quad Q(p)=x_p=F^{-1}(p).$$

Její hodnoty určují mez, při které dosáhne pravděpodobnost výskytu náhodné veličiny požadované hodnoty p.

7.5.Definice: Kvantil náhodné veličiny. Je-li F distribuční funkce náhodné veličiny X, pak pro číslo 0 definujeme <math>p - kvantil, resp. 100p% - kvantil jako hodnotu x_p , pro kterou je

$$F(x_p-) \le p, \ F(x_p+) \ge p.$$

Některé kvantily mají speciální názvy:

 $x_{0.5} = \tilde{x}$ - $medi\acute{a}n$;

 $x_{0,25}$ – dolní kvartil;

 $x_{0,75}$ – horní kvartil;

kvantily pro p = 0, 1, 0, 2, ..., 0, 9 - decily;

kvantily pro $p = 0, 01, 0, 02, \dots, 0, 99 - percentily.$

7.6.Poznámka: Kvantily rovnoměrného rozdělení. Pro distribuční funkci F rovnoměrného rozdělení v intervalu (a,b) platí podle 5.9 vyjádření:

$$F(x) = P(X \le x) = \frac{x - a}{b - a}, \quad a \le x \le b.$$

Pro kvantily x_p odtud dostaneme

$$F(x_p) = p \Leftrightarrow \frac{x-a}{b-a} = p \Rightarrow x_p = a + p(b-a).$$

Všimneme si, že pro medián dostaneme $x_{0,5} = \frac{1}{2}(b+a) = E(X)$, což je střed intervalu.

Pokud je interval pro náhodnou veličinou zadán svým středem $\mu = \frac{1}{2}(a+b)$ a rozpětím $h = \frac{1}{2}(b-a)$, tedy $a = \mu - h$ a $b = \mu + h$, je pak $x_p = \mu + h(2p-1)$.

- 7.7. Definice: Modus. Hodnota \hat{x} , ve které má hustota či pravděpodobnostní funkce maximum se nazývá modus.
- **7.8. Věta: Čebyševova nerovnost** Jestliže má náhodná veličina X konečnou střední hodnotu a rozptyl, pak platí odhady:

$$P_1 = P(|X - E(X)| < \varepsilon) \ge 1 - \frac{D(X)}{\varepsilon^2},$$

$$P_2 = P(|X - E(X)| \ge \varepsilon) \le \frac{D(X)}{\varepsilon^2}.$$